

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 10.10.2013
C(2013) 6374 final

Pan Milan ŠTĚCH
předseda Senátu Parlamentu ČR
Valdštejnské náměstí 17/4
118 01 PRAHA 1

Vážený pane předsedo,

Komise by ráda poděkovala Senátu Parlamentu České republiky za jeho stanovisko ke sdělení Komise Plán na ochranu vodních zdrojů Evropy (COM(2012) 673 final) a Zpráva o přezkumu evropské politiky pro řešení problému nedostatku vody a sucha (COM(2012) 672 final) a ke zprávě Komise o provádění rámcové směrnice o vodě (2000/60/ES) – Plány povodí (COM(2012) 670 final).

Komise vítá, že Senát je rovněž názoru, že hospodaření s vodními zdroji je oblastí hodnou zvýšené pozornosti a že členské státy by měly vynaložit další úsilí, aby se přiblížily dosažení cíle dobrého stavu vod do roku 2015.

V tomto ohledu Komise souhlasí se Senátem, že je třeba přijmout preventivní a ochranná opatření, zavést vhodnou politiku pro stanovování poplatků za vodu a cíle vodní politiky integrovat do ostatních politik, jako je zemědělství či energetika.

K zajištění této integrace má zásadní význam mezirezortní koordinace na všech úrovních vlády, jejímž cílem by mělo být rovněž plné využití prostředků z evropských fondů na vodní politiku v programovém období 2014–2020.

Pokud jde o konkrétní kroky, k nimž Senát Komisi vyzývá, Komise by ráda připomněla čtyři hlavní soubory opatření obsažené ve výše zmíněném plánu na ochranu vodních zdrojů Evropy. Na podporu těchto opatření bylo vytvořeno evropské inovační partnerství v oblasti hospodaření s vodou, které Komise zahájila v roce 2012 a jež se zaměřuje na inovace v městských, venkovských a průmyslových oblastech.

Zaprvé: Komise se rozhodla vytvořit dobrovolná kritéria pro ekoznačku a zelené veřejné zakázky EU¹ týkající se hlavních produktů souvisejících s využíváním vody a podpořit začlenění zařízení souvisejících s využíváním vody (např. kohoutků a sprch) do pracovního

¹ Ekoznačka EU, <http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/>; zelené veřejné zakázky EU, http://ec.europa.eu/environment/gpp/index_en.htm

plánu směrnic o ekodesignu a o energetických štítcích² s cílem vytvořit celoevropské normy pro tyto produkty a snížit spotřebu vody a energie.

Zadruhé: členské státy musí zlepšit provádění rámcové směrnice o vodě využíváním zelené infrastruktury, např. mokřadů a zátopových oblastí, či udržitelným odváděním vody ve městech. Může se tak snížit zranitelnost EU vůči povodním a suchu a zlepšit účinné využívání vody jak ve venkovských oblastech, tak ve městech (a tímto způsobem podpořit vytváření „inteligentních měst“). Na základě evropského inovačního partnerství v oblasti hospodaření s vodou akční skupina kromě toho vytvoří síť evropských měst, v rámci které bude možné sdílet osvědčené postupy v oblasti služeb souvisejících s oběhem vody ve městech s cílem zlepšit udržitelnost těchto služeb v daném městě/obci/regionu. V rámci společné zemědělské politiky EU a strukturálních fondů a Fondu soudržnosti existuje dále prostor pro financování zavádění zelené infrastruktury, zejména pokud budou podpořeny stávající návrhy Komise pro víceletý finanční rámec. Komise má v úmyslu vypracovat v rámci společné strategie provádění rámcové směrnice o vodě společně s členskými státy a zúčastněnými stranami pokyny na podporu tohoto cíle.

Zatřetí: Komise navrhla pomáhat členským státům řešit efektivněji problematiku nelegálního odběru tím, že k určování oblastí, které jsou zavlažovány v daleko vyšší míře, než jakou umožňují vnitrostátní povolení, nebo bez povolení, se budou používat satelitní snímky a z nich získané informace, jaké poskytuje například program Globální monitoring životního prostředí a bezpečnosti (GMES, nyní Copernicus).

Začtvrté: pokud jde o úniky vody z vodovodních sítí, Komise bude spolupracovat s vodohospodářským sektorem EU na urychlení vývoje a rozšíření osvědčených postupů v oblasti udržitelné hospodářské míry úniků v členských státech.

Komise doufá, že tato objasnění jsou dostatečnou odpovědí na obavy Senátu, a těší se na budoucí pokračování vzájemného politického dialogu.

S úctou

*Maroš Šefčovič
místopředseda*

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie, Úř. věst. L 285, 31.10.2009; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku, Úř. věst. L 153, 18.6.2010.